

почетны названія: *Блаженнѣйшій Архієпископъ и Вселенскій*, само Цареградскій-атъ, по обычая на Источны-тѣ, именуваея *Патріархъ*, и Римскій-атъ, по обычая на западны-тѣ и Александрійскій-атъ Архієпископы, именуваея *Папа*.

Разсѣди сега по тія свидѣтельства на колко є достовѣрно, че *Источны-тѣ Христіани припознавали Папѣ-тѣ за главѣ на Църква-та*, и доказва ли ся това нѣщо ошъ *Седемтъ първы Вселенски Сѣборы*?

И. Нѣ францѣшкѣи-атъ писатель трѣба да ся є основалъ на що-годѣ кога говори тѣй.

У. Може да є, че той разумѣва Сѣборы-тѣ правила тѣй, както му ся щє, а не тѣй както тѣ гласятъ за сѣки безпристрастенъ челоувѣкъ. Наистинѣ, азъ не намѣрвамъ други Вселенски правила, които можтъ ся приведе тука за ползѣ на францѣшкѣя Учитель, и неговы тѣ доказателства показвѣтъ, че и той ся опира на сѣщи тѣ онія, що приведохъ азъ до сега. Можехъ говори за неговѣ ползѣ мнѣнія та на 3, 4 и 5 правило на *Сардикійскія Сѣборѣ*, чрезъ които *Юлію*, Римскому ся дава право да назначава прегледваніє то на дѣла та на низложенны тѣ Епископы; нѣ потрѣбно є да ся забѣлежи:

Първо, че ако и да мыслѣхъ да броѣтъ *Сардикійскія Сѣборѣ* за Вселенски, нѣ зашто єще отъ начало-то му Источны тѣ Епископы ся отдѣлихъ отъ западны-тѣ, и не пресѣтсвовахъ на него; и по то това той є *частны* или *помѣстны* Сѣборѣ, за какѣвъ то вынѣги го є припознавала Источна та Църква.